

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 28CoP/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323201319
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Biščáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8323201319.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Biščákovvej členiek senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej, v právnej veci navrhovateľa V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XX a maloletej N. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej v konaní kolíznym opatrovníkom U. práce, sociálnych vecí a rodiny S., pochádzajúcej z matky V. A., nar. X.XX.XXXX, bytom V. XX, S., právne zastúpenej Mgr. Vladimírou Doničovou, advokátkou so sídlom Lipová 1, Humenné a otca V. A., nar. XX.X.XXXX, bytom N. M. XXX, právne zastúpeného Q.. Júliusom Kvetanom, advokátom so sídlom Štefánikova 17, Humenné v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 10P/128/2023-92 zo dňa 12.7.2024 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 10P/128/2023-130 zo dňa 19.2.2025 takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka podala návrh na zvýšenie výživného v tom čase na maloletého syna zo sumy 25,40 eur na sumu 200 eur mesačne a na zvýšenie výživného na maloletú dcéru zo sumy 27,13 eur na sumu 150 eur mesačne odo dňa podania návrhu.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Mení rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 19P/167/2020-37 zo dňa 24.05.2020 tak, že zvyšuje výživné na V. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 25,40 eur na sumu 150,00 eur mesačne, ktoré bude otec poukazovať vždy do 23. dňa v mesiaci od 25.04.2023. Dĺžné výživné za obdobie od 25.04.2023 do 12.07.2024 vo výške 1.265,15 eur otec zaplatí do 31.12.2024.

II. Mení rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 19P/243/2015-25 zo dňa 29.12.2015 tak, že zvyšuje výživné na mal. N. A., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 27.13 eur mesačne na sumu 150,00 eur mesačne, ktoré bude poukazovať matke vždy do 23. dňa v mesiaci od 25.04.2023. Dĺžné výživné za obdobie od 25.04.2023 do 28.09.2023 vo výške 26,90 eur otec zaplatí do 23.08.2024.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že zvýšil výživné na plnoletého syna a maloletú dcéru, pretože od poslednej úpravy výživného uplynulo dlhé časové obdobie a pomery na strane detí sa zmenili. Obaja rodičia preukázali zdravotné problémy, ktoré ich obmedzujú vo výkone práce. Otec je poberateľom invalidného dôchodku, okrem toho príležitostne pracuje vo M. A.. Pri zvýšení výživného vychádzal súd z príjmu otca vo výške 1060 eur mesačne, ako potenciálneho príjmu, ktorý je otec schopný dosahovať.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 26 zákona č. 36/2005 o rodine („ďalej len zákon o rodine“), § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 zákona o rodine, § 65 ods. 1 zákona o rodine, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 78 ods. 1, ods. 3 zákona o rodine, čl. 6 Civilného mimosporného poriadku („ďalej len CMP“).

5. Súd prvej inštancie uviedol, že o trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

III. Odvolanie, vyjadrenie účastníkov konania

6. Proti napadnutému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec a to proti výrokom I. a II. napadnutého rozsudku. Argumentoval tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci. Vychádzajúc z ustanovenia § 62 ods. 2 zákona o rodine v rámci vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uvádzal, že zo spisu Okresného súdu Humenné pod spisovou značkou 8P/94/2023 bolo zistené, že matka trpí psychiatrickým ochorením, čo ovplyvňuje jej schopnosť pracovať. Otec namietal, že nemôže súhlasiť s týmto konštatovaním súdu, lebo zo strany matky neboli predložené žiadne relevantné dôkazy a to znalecký posudok lekára o jej zdravotnom stave, ktorý by mal preukázať jej zlý zdravotný stav a z tohto dôvodu by ani deti nemohli byť zverené do jej osobnej starostlivosti. Týmto sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal. Počas konania ani nevyzýval matku, aby predložila také doklady, ktorými by potvrdila, že trpí psychiatrickým ochorením, alebo že na základe týchto diagnóz jej bol priznaný invalidný dôchodok. V rámci konania matka predložila len popis vyšetrenia magnetickou rezonanciou, ktoré preukazujú ochorenie chrbtice a štítnej žľazy. Na druhej strane podľa názoru súdu prvej inštancie otec, ktorý je uznaný za invalidného dôchodcu môže pracovať a dokonca za prácu môže dochádzať do zahraničia, hoci mal operovanú platničku. Otec v tomto smere namietal, že v konaní má byť zachovaná rovnosť strán a vyvážené sa majú zisťovať dôkazy v prospech aj v neprospech otca aj matky. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z princípu potenciality príjmov na strane otca, pričom podľa jeho názoru bolo za danej situácie preukázané, že čo sa týka jeho možnosti podieľať sa na výchove a výžive detí je invalidným dôchodcom v zmysle rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 07.12.2023 na základe, ktorého poberá invalidný dôchodok vo výške 223 eur mesačne, čo je nižšie ako životné minimum ustanovené vládou Slovenskej republiky vo výške 268,88 eur mesačne. Z uvedenej skutočnosti je zrejmé, že otec môže prežívať len za nezištnej pomoci svojich rodičov. Súd vôbec nevzal do úvahy a nedokázal správne vyhodnotiť jednotlivé dôkazy slúžiace hlavne prospech otca a to, že nemá žiadne možnosti, aby platil výživné spolu vo výške 300 eur mesačne. Čo sa týka jeho schopnosti pracovať, poukázal na lekársku správu neurológa, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje vykonávať zárobkovú činnosť. Otec sa zároveň lieči na diabetes a v tejto súvislosti platí 35 eur mesačne za inzulín a lieky spojené s touto chorobou. Uviedol, že svoje deti má úprimne rád, ale jeho výrazne podlomené zdravie mu neumožní, aby pracoval a mohol mať stály príjem v takej výške, aby mohol prispievať výživné na deti spolu vo výške 300 eur mesačne. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že nemá vo vlastníctve žiadne nehnuteľnosti ani žiadny hnutelý majetok. Súd pri výpočte výživného vychádzal z jeho príjmov, ktoré uviedla matka za roky 2019 až 2021, odvtedy sa veľa zmenilo. Je poberateľom invalidného dôchodku. Trh práce sa zmenil aj v zahraničí, príchodom prisťahovalcov majú problém nájsť si prácu aj zdraví a mladí a nie invalidný dôchodca v jeho veku. Ďalej poukázal na to, že príjmy, ktoré boli uvádzané matkou neboli pravidelné, pričom súd to považoval za jeho pravidelný príjem a z toho zárobku vypočítal priemer. Ďalej poukázal na to, že súd si neuvedomil skutočnosť, že neúmerným zvýšením výživného na deti vystavuje otca do postavenia, kedy bude porušovať trestný zákon ako neplatič výživného. Výživné v takej výške nie je schopný uhrádzať, nakoľko je to nad jeho zdravotné možnosti a schopnosti. Otec v rámci svojho odvolacieho návrhu žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zvyšuje výživné na V. A. zo sumy 25,40 eur na

sumu 50 euro mesačne, ktoré bude otec poukazovať vždy do 23. dňa v mesiaci od 25.04.2023. Zvyšuje výživné na maloletú N. A. zo sumy 27,13 eur mesačne na sumu 50 eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 23. dňa v mesiaci od 25.4.2023.

7. Plnoletý syn V. A. k odvolaniu otca uviedol, že je toho názoru, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, veľmi dôsledne a vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie za účelom získania všetkých právne rozhodných skutočností pre posúdenie vyššie citovanej právnej veci. Súd prvej inštancie výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil a zároveň vyhotovil správne, presvedčivé a prepracované odôvodnenie rozsudku. Uviedol, že s odvolaním otca nesúhlasí v celom rozsahu. Podľa jeho názoru otec neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie pri zvyšovaní výživného vychádzal z jeho oprávnených potrieb a v tomto smere bolo vykonané podrobné dokazovanie. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že otec má vyšší príjem ako uvádza a jeho príjem nepredstavuje len invalidný dôchodok. Uviedol, že má vedomosť o tom, že otec pravidelne cestuje do P. aj s družkou. Podľa jeho informácií si otec P. mal vybaviť dôchodok, pričom zároveň v zahraničí aj pracuje. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. Matka maloletej k odvolaniu otca uviedla, že podľa jej názoru súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav, dôsledne a v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie za účelom zistenia rozhodných skutočností pre posúdenie citovanej právnej veci. Súd prvej inštancie výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil a na základe vykonaných dôkazov dospel k právnym a skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil. Napadnuté rozhodnutie je správne a presvedčivé a dôsledne prepracované odôvodnenie rozsudku. Uviedla, že s odvolaním otca v celom rozsahu nesúhlasí. V odvolaní otec neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že výdavky na maloletú N.u sa neustále zvyšujú a všetky jej odôvodnené výdavky boli v konaní riadne preukázané. Rovnako ako plnoletý syn v závere vyjadrenia uviedla, že má vedomosť o tom, že otec pravidelne so svojou družkou cestuje do P., kde si vybavil dôchodok a v P. aj pracuje. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

12. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e)

ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu vo výroku I. a II. a súvisiaceho výroku III. o trovách konania.

14. Otec svoju odvoláciu argumentáciu postavil na svojom presvedčení, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jeho príjmy, ako aj jeho schopnosti a možnosti dosahovať vyšší príjem, teda nesprávne aplikoval potencialitu príjmu a tým dospel k neprávny skutkovým záverom pri určení výšky jeho vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi a maloletej dcére. Jeho odvolacia námietka bola založená aj na tom, že súd nepostupoval rovnako pri hodnotení možností dosahovať príjem zo strany otca a matky.

15. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako súd prvej inštancie.

16. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného teda skúma komplexne jeho majetkové pomery, ako i to či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

17. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Otec teda v podstate vytýkal rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predkladaným hodnotením skutkového stavu a jeho právnym hodnotením. V rámci celého prvoinštančného konania mali účastníci konania vytvorený dostatočný priestor pre produkovanie tvrdení a dôkazov v prospech ich tvrdení. To, že v konečnom dôsledku súd prvej inštancie dospel k i iným záverom, nie je možné interpretovať ako porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

18. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky a plnoletého syna na zvýšenie výživného porovnal pomery na strane plnoletého dieťaťa, maloleteho dieťaťa, matky a otca. Správne konštatoval, že na strane detí došlo k výraznej zmene pomerov od posledného rozhodnutia súdu o výživnom.

19. Vo vzťahu k plnoletému synovi V. bolo naposledy určované výživné rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 19P/167/2010-37 zo dňa 24.5.2010, kedy bol v tom čase maloletý V. vo veku päť rokov. V súčasnosti je študentom strednej školy, teda jeho výdavky spojené s jeho výchovou a výživou sa niekoľkonásobne zvýšili V tomto smere odvolací súd poukazuje na jeho odôvodnené potreby zistené súdom prvej inštancie, pričom za dôležitú okolnosť, na ktorú súd musí pri určení vyživovacej povinnosti prihliadať, je to, že otec sa so synom vôbec nestretáva a na jeho výživu, okrem úhrady výživného inak neprispieva. V tejto súvislosti nemožno v žiadnom prípade opomenúť fakt, že posledných 15 rokov nebolo výživné zo strany otca zvyšované a otec uhrádzal na výživu syna len sumu 25,40 eur mesačne, teda celá starostlivosť o syna bola na pleciach matky. Syn je momentálne plnoletý, avšak v dôsledku jeho štúdia na strednej škole, nie je schopný živiť sa sám.

20. Vo vzťahu k maloletej N. bolo naposledy výživné určené rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 19P/243/2015 zo dňa 29.12.2015, kedy bola maloletá vo veku troch rokov. V súčasnosti je žiačkou

základnej školy. Aj u maloletej N. je potrebné konštatovať výraznú zmenu pomerov súvisiacich nielen s jej fyzickým vzrastom, ale aj nástupom na povinnú školskú dochádzku.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu bol v preskúmvanej veci dostatočne a správne zistený skutočný stav a vec bola správne právne posúdená. Plnoletý syn je študentom strednej školy a svojou výživou je stále prirodzene odkázaný na svojich rodičov, u ktorých vyživovacia povinnosť má mať prednosť pred ostatnými ich výdavkami. Maloletá dcéra je vo veku 12 rokov, teda je rovnako svojou výchovou a výživou odkázaná na svojich rodičov. Osobne sa o maloletú dcéru a syna stará matka, otec sa s deťmi vôbec nestretáva.

22. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca k pomerom matky odvolací súd poukazuje na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Odvolací súd reflektuje príjem matky, je však zrejmé, že matka poskytuje deťom osobnú starostlivosť, vedie spoločnú domácnosť, obstaráva činnosti dennej potreby, varí, perie, čím si de facto plní vyživovaciu povinnosť aj touto formou a vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne. Matka poskytuje deťom osobnú starostlivosť, ktorú možno stavať na roveň peňažného plnenia a zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti (s pomocou svojej rodiny), členom ktorej je aj maloletá dcéra a v súčasnosti už plnoletý syn. Všetky tieto skutočnosti je potrebné zaradiť do plnenia si vyživovacej povinnosti k deťom zo strany matky, čo sa prejaví nielen vo zvýšených finančných nákladoch, ale aj čase, ktorý matka deťom venuje.

23. Na základe vyššie uvedených záverov považuje odvolací súd za nedôvodnú aj námietku otca, že súdom určené výživné nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom. V súčasnej spoločenskej situácii, charakteristickej výraznou infláciou a významným nárastom cien základných potravín, je dôvodné očakávať, že výživné bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Opomíňať nemožno ani ošatenie či obuv, ktoré vyžadujú častú obmenu pre rýchly fyzický vývin mal. detí, typický pre ich vek. Z uvedených skutočností nie sú odôvodnené potreby detí tým kritériom, ktoré by malo dôvodiť znížiť vyživovaciu povinnosť otca. Otec argumentoval tým, že jeho príjmové pomery a zdravotný stav mu neumožňujú uhrádzať súdom určené výživné. Je pravdou, že otec je invalidným dôchodcom, pričom z lekárskej správy vyplýva, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje vykonávať zárobkovú činnosť. Na druhej strane sa súd pri hodnotení dôkazov musel vyrovnáť s preukázanou skutočnosťou, že otec bol v čase od septembra 2023 do februára 2024 v P., kde podľa jeho vyjadrenia býval v rodine jeho priateľky. Uvedené tvrdenie otca nemožno považovať za vierohodné. Vychádzajúc z dokazovania vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8P/94/2023, otec uvádzal, že v mesiaci máj 2023 po dobu štyroch týždňov bol v P., u svojho priateľa, ktorý uhrádzal za neho všetky náklady, chodili spolu po výletoch, pričom všetko financoval jeho priateľ. Z takto vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec pravidelne cestuje do P., vždy na dlhšiu dobu a je ťažko uveriteľné jeho tvrdenia, že pobyt mu financuje vždy niekto iný, bez toho, aby tam pracoval a prispieval minimálne na stravu a domácnosť. Odvolací súd je toho názoru, že otec cestuje do P. a za prácou, pričom príjem z tejto práca nepriznáva. Otec pracoval v P. aj niekoľko rokov predtým na rôznych pracovných pozíciách (umývač riadu, pomocník na stavbách), teda pracovné prostredie v P. pozná a je schopný sa tam zamestnať.

XX. Odvolací súd v tejto súvislosti vyhodnotil aj náklady uvádzané matkou na výživu a výchovu maloletej dcéry a dospelého syna, ktoré nepovažoval za prehnané resp. v niektorej položke za nedôvodné. Matka len s pomocou svojej rodiny dokáže financovať odôvodnené potreby detí, pričom tieto výdavky zahŕňali len základné potreby detí ako sú strava, ošatenie, bývanie, výdavky spojené so školskou dochádzkou. Neboli uplatňované žiadne výdavky súvisiace s návštevou krúžkov, či iným spoločenským alebo športovým vyžitím detí. Odôvodnené výdavky detí teda zahŕňali len ich základné výdavky, čo odzrkadľuje životnú úroveň rodičov. Je potrebné konštatovať, že odôvodnené potreby detí túto životnú úroveň rodičov v žiadnom smere neprekračujú.

25. Zvýšenie výživného napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie plne zodpovedá kritériám v zmysle zákona o rodine o určení výživného na maloleté dieťa, zohľadňuje zmenu pomerov na strane maloletej dcéry a plnoletého syna ako aj na strane oboch rodičov a vývoj životných nákladov.

26. Odvolací súd v závere poznamenáva, že po vrátení spisu súdu prvej inštancie je potrebné, aby bolo súdom prvej inštancie vydané vo veci opravné uznesenie týkajúce sa výroku I. rozsudku, kde je neprávne uvedené číslo konania zmeňujúceho rozsudku Okresného súdu Humenné, kde má byť správne uvedené

19P/167/2010-37 zo dňa 24.5.2010. Odvolací súd uvedené vyhodnotil ako inú zrejmu nesprávnosť bez potreby opätovného vracania spisu súdu prvej inštancie pred jeho rozhodnutím.

27. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).